

til mistanke om, at lasten indeholdt våben og krigsmateriel omfattet af loven.

Formålet med denne bestemmelse var at fritage transportører af containere for den i praksis umulige opgave at kontrollere samtlige containeres indhold inden transporten. Arbejdsgruppen har tilsluttet sig denne præcisering af den strafbare uagtsomhed.

3.3.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig, at både forsætlige og uagtsomme overtrædelser af såvel forbuddet mod transport til visse lande som forbuddet mod at transportere våben mellem tredjelande, der ikke har meddelt de nødvendige udførsels- og indførselstilladelser, bør kunne straffes. Det er imidlertid Justitsministeriets opfattelse, at kun groft uagtsomme overtrædelser bør kunne straffes. Justitsministeriet har herved lagt vægt på de særlige forhold, som gør sig gældende inden for i hvert fald skibsfarten, hvor transportøren i visse tilfælde, f.eks. ved containerfragt, kun har begrænsede oplysninger om lastens nærmere indhold.

Grov uagtsomhed kan bedst karakteriseres som en høj grad af uagtsomhed. Der skal således foreligge en særlig markant afvigelse fra den adfærd, som man med rimelighed kunne kræve i den pågældende situation.

3.3.3. Strafferamme

3.3.3.1. Våbenarbejdsgruppens forslag

Arbejdsgruppen foreslår, at strafferammen for overtrædelse af både forbud mod transport af våben til bestemte lande, jf. forbudsmodellen, og forbud mod transport af våben mellem tredjelande, der ikke har givet fornøden tilladelse til henholdsvis eksport- og import, jf. FN's våbenprotokol, skal være den samme som strafferammen for overtrædelse af våbenlovens forbud mod at udføre våben uden tilladelse. Det vil med andre ord sige bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpene omstændigheder fængsel indtil 2 år, jf. våbenlovens § 10, stk. 1.

Arbejdsgruppen bemærker, at dette vil indebære, at transport af våben til lande, der alene er underlagt en EU- eller OSCE-embargo, højst kan straffes med 2 års fængsel efter våbenloven, mens transport af våben til et land, der er underlagt en FN-embargo, som er implementeret i dansk ret ved kongelig anordning, tillige vil være omfattet af straffelovens § 110 c, stk. 2, hvor strafferammen under skærpene omstændigheder går op til 4 års fængsel.

Dette forhold svarer imidlertid til den nuværende situation vedrørende eksport af våben fra Danmark til

embargobelagte lande, hvor eksport til et land omfattet af en EU- eller OSCE-embargo alene vil kunne straffes efter våbenloven (som en overtrædelse af forbuddet mod at eksportere våben uden tilladelse), mens eksport af våben til et land omfattet af en FN-embargo, der er implementeret ved kongelig anordning, kan straffes efter straffelovens § 110 c, stk. 2.

3.3.3.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig arbejdsgruppens forslag om, at overtrædelse af reglerne om transport af våben mellem tredjelande skal straffes på samme måde som overtrædelse af våbenlovens udførselsforbud, jf. § 6, stk. 1, jf. § 10, stk. 1, det vil sige med bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpene omstændigheder fængsel indtil 2 år.

3.4. Politi og forsvar

3.4.1. Våbenarbejdsgruppens forslag

Som nævnt under pkt. 2.2.1. gælder forbuddet i våbenlovens § 6, stk. 1, mod udførsel af våben uden tilladelse ikke for militære styrker og militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse, jf. våbenlovens § 8, stk. 2, 1. pkt.

Arbejdsgruppen foreslår, at militære styrker og militært personel på lignende måde bør have adgang til at transportere våben mellem tredjelande som led i den militære tjenesteudøvelse uden tilladelse, dispensation, eller opfyldelse af krav om eksport- og importtilladelse fra henholdsvis eksport og importlandet. Arbejdsgruppen forudsætter herved, at det for så vidt angår udrustning og materiel, som transporteres af eller særskilt til brug for danske styrker, drejer sig om udrustning og materiel, der med Forsvarsministeriets godkendelse medbringes eller sendes til brug under øvelse eller operationer eller lignende. For så vidt angår udenlandske styrker forudsættes, at der er tale om regulære styrker, der kommer fra allierede, koalitions partnere eller på anden måde indgår i operationer, som Danmark har været med til at godkende eller har undladt at stemme imod.

Arbejdsgruppen bemærker i den forbindelse, at en sådan undtagelse må antages at være i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i FN's våbenprotokol, jf. afsnit 3.1. i arbejdsgruppens rapport.

Våbenlovens § 6, stk. 1, gælder heller ikke for politiet, jf. våbenlovens § 9, stk. 1. Arbejdsgruppen nævner ikke spørgsmålet om, hvorvidt politiet ligeledes bør undtages fra de foreslåede regler om våbentransport.